

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 26Co/49/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425203544
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Greguš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4425203544.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Greguša a členov senátu JUDr. Pavla Pileka a JUDr. Mareka Olekšáka, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXXX/XX D., XXX XX E. F., zastúpená: Advokát CIBULKA, s.r.o., so sídlom Hodžova 1488/53, 911 01 Trenčín, IČO: 55 673 121, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpený: JUDr. Peter Reblán, advokát, so sídlom 044 71 Cestice 118, o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/71/2025 – 34 zo dňa 16. septembra 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/71/2025 – 34 zo dňa 16. septembra 2025 potvrdzuje.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalovaného s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví (ďalej len „napadnuté uznesenie“) návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

1.1. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil primárne ustanoveniami: § 137, § 324 ods. 1, § 327, § 329, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

1.2. Napadnuté uznesenie súd prvej inštancie v podstate odôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou doručanou súdu prvej inštancie dňa 11.09.2025 domáhala voči žalovanému určenia neplatnosti úverovej zmluvy uzavretej medzi ňou a žalovaným. Spolu so žalobou vo veci podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd uložil povinnosť žalovanému zdržať sa oprávnenia domáhať sa od žalobkyne splátok úveru z úverovej zmluvy zo dňa 04.04.2025 (ďalej len „úverová zmluva“) na spotrebný úver č. 5231771972 vo výške 22.000 eur do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Argumentovala tým, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami a tým ochrániť žalobkyňu pred neoprávneným zásahom zo strany žalovaného do jej majetku. K predmetnému zásahu malo dôjsť platením splátky úveru žalobkyňou. Žalobkyňa tvrdila, že nemá žiadne možnosti na zabránenie žalovanému v tom, aby od nej žiadal platenie splátok úveru pred skončením konania, pričom bez ingerencie súdu jej hrozí uplatnenie sankčných úrokov a poplatkov alebo zosplatnenie celého úveru.

1.3. Súd prvej inštancie lustráciou zistil, že voči žalobkyňi sa nevedie žiadne konanie, v ktorom by bola žalovaná na plnenie z predmetnej úverovej zmluvy. Zároveň súd prvej inštancie nezistil, že by existoval akýkoľvek právny titul žalovaného s nárokom voči žalobkyňi na zaplatenie plnenia z úverovej zmluvy. Takisto nebolo zistené, že by bola ako zabezpečovacia zmluva predmetného úveru uzavretá nejaká záložná zmluva na majetok žalobkyne. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa

neosvedčila potrebu okamžitej dočasnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, pretože nepreukázala, že mal žalovaný voči nej akýkoľvek titul na plnenie z úverovej zmluvy. Súd prvej inštancie konštatoval, že samotné výzvy žalovaného na plnenie adresované žalobkyňi, ktorých účelom bolo upozornenie žalobkyne na nesplácanie úveru, nie sú dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovanému nie je možné uprieť právo uplatňovať si voči dlžníkovi svoj nárok na vrátenie poskytnutej pôžičky. Pokiaľ si je žalobkyňa istá, že predmetnú úverovú zmluvu neuzavrela, potom nie je ani dôvod na úpravu pomerov medzi stranami konania. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňi nehrozia žiadne následky pri neplatení úveru, ktorý neuzavrela, a z ktorého prostriedky neobdržala.

2. Proti napadnutému uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil; alternatívne navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu vyhovie. Napadnuté uznesenie považovala za nesprávne z odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

2.1. Žalobkyňa vo svojom odvolaní namietala nesprávny zápis konania do súdneho registra civilných konaní „C“, keďže už v žalobe uviedla, že ide o spotrebiteľský spor vzhľadom na charakter úverovej zmluvy, ako aj na postavenie zmluvných strán, a preto bola toho názoru, že súd prvej inštancie mal konanie zapísať do súdneho registra „Csp“. Zároveň v tejto súvislosti namietala vyrubenie súdneho poplatku za podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/71/2025 – 32 zo dňa 16.09.2025, keďže je ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva podľa osobitného predpisu oslobodený od súdneho poplatku. Žalobkyňa konštatovala, že nesúhlasí so závermi súdu prvej inštancie, napadnuté uznesenie považuje za prekvapivé. Mala za to, že boli naplnené všetky podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázala na to, že v danom prípade nejde len o ochranu pred bežným uplatňovaním zmluvných práv, ale o ochranu pred uplatňovaním nárokov majúcich pôvod v protiprávnom konaní s potenciálnym znakom trestného činu. Žalobkyňa uviedla, že ide o plnenie záväzkov z úverovej zmluvy, ktorej vznik a obsah sú vážne spochybnené prebiehajúcim trestným konaním, a preto nie je možné od žalobkyne spravodlivo požadovať plnenie takýchto záväzkov. Takisto žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný ju upozorňoval na uplatnenie sankčných úrokov, poplatkov za upomienky, ako aj na to, že môže pristúpiť k zosplatneniu celého úveru. Ďalej uviedla, že jej evidencia v úverovom registri má vážne a dlhodobé dôsledky pre jej finančnú reputáciu. Jedná sa tak o zásah, ktorý má aj povahu reputačného a systémového znevýhodnenia, pričom je to zásah do majetkovej sféry žalobkyne, ktorý má dlhodobý a závažný charakter, čo má negatívny vplyv na jej bonitu a na finančnú dôveryhodnosť do budúcnosti. Podľa názoru žalobkyne je nariadenie neodkladného opatrenia nevyhnutné aj z hľadiska predchádzania následkom, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie v prípade uhrádzania splátok úveru žalobkyňou. Žalovaný by tak mohol prijímať plnenie bez právneho dôvodu. Žalobkyňa poukázala na viaceré podobné prípady, v ktorých Okresný súd Trenčín vyhovel návrhom žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom podotkla, že súd prvej inštancie neodôvodnil tento odklon. Neodkladným opatrením sa žalobkyňa snažila dosiahnuť odklad splátok, pokiaľ nebude rozhodnuté vo veci samej. Žalobkyňa konštatovala, že účelom neodkladného opatrenia nemal byť zásah spočívajúci v tom, že žalovaný si nemôže uplatniť svoju pohľadávku na súde, ten má mať aj po nariadení neodkladného opatrenia zachované všetky zákonné možnosti na uplatnenie svojho nároku pred súdom. Na základe týchto skutočností žalobkyňa bola toho názoru, že osvedčila, že jej hrozí vznik alebo rozširovanie škody a dochádza k porušovaniu jej práv a oprávnených záujmov, pričom uvedené skutočnosti sa vzhľadom na predložené dôkazy javia ako nanajvýš pravdepodobné.

3. Podaním zo dňa 10.10.2025 žalovaný reagujúc na odvolanie žalobkyne uviedol, že je presvedčený o tom, že žalované zmluvy boli uzatvorené platne a priamym konaním žalobkyňou. Tvrdenie žalobkyne o neuzatvorení týchto zmlúv je rozporuplné s jej opísaním rozhodujúcich skutočností, keďže tá v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukazovala na dlhodobý vzťah s jej finančným agentom G. H. (ďalej aj len „finančný agent“), ktorého poverila určitou činnosťou, a ktorému poskytla aj aktívnu účasť pri uzatváraní predmetných zmlúv. Žalovaný bol preto toho názoru, že tvrdenie žalobkyne o zneužití jej identity na uzatvorenie záväzkových vzťahov so žalovaným je neosvedčené a nesprávne. Poukázal na to, že finančný agent podal trestné oznámenie sám na seba, čo je veľmi neobvyklé a javí sa to ako špekulatívne konanie indikujúce maskovanie protiprávneho konania aj iných osôb. Zároveň podotkol, že je neštandardné, aby žalobkyňa disponovala zápisnicou o trestnom oznámení v prípade, ak sama nepodala trestné oznámenie alebo si neuplatnila v trestnom konaní nárok na náhradu škody. Žalovaný

konštatoval, že v aktuálnej fáze trestného konania nie je preukázané a osvedčené, že došlo k podvodu na žalobkyňu, pričom samotné trestné oznámenie nie je relevantné, pretože významné pre vec by mohli byť najskôr výsledky trestného konania.

3.1. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žaloba je neprípustnou a nedôvodnou, a preto to bráni nariadeniu neodkladného opatrenia. Žalobkyňa sama tvrdila, že nie je zmluvnou stranou, tým pádom nemôže byť ani spotrebiteľom, a potom sa ani nemôže domáhať určenia právnej skutočnosti podľa ust. § 137 písm. d) CSP. Žalovaný podrobne vysvetlil, ako je možné vstúpiť s ním do zmluvného vzťahu online. Konštatoval, že je potrebné naskenovanie tváre, respektíve vyhotoviť „selfie“ fotku na mobilnom zariadení, pričom musí byť vyhotovená v reálnom čase, teda nie je možné použiť už vyhotovenú (existujúcu) fotku. Žalovaný touto fotkou žalobkyne (zo dňa 04.04.2025) disponoval, predložil ju ako dôkaz. Zároveň žalovaný konštatoval, že aj keby tretia osoba disponovala občianskym preukazom a fotografiou žalobkyne, nevysvetľuje to skutočnosť, ako mohol byť úspešne vykonaný proces onboardingu (pre ktorý je potrebná „selfie“ fotografia) a následne podané v jej mene žalovanému návrhy na uzatvorenie žalovaných zmlúv v chránenom rozhraní internetbankingu žalovaného. Na základe týchto skutočností bol toho názoru, že nie je možné mať za osvedčené tvrdenie žalobkyne o zneužití jej identity, respektíve, že nebola účastná na procese uzatvárania žalovaných zmlúv (že o nich nevedela), a preto neosvedčila ani potrebu bezodkladnej úprav pomerov.

3.2. Ďalej žalovaný konštatoval, že nie je jasné z čoho vyplýva potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, keďže sama žalobkyňa tvrdila, že žalovaný voči nej nemá žiaden právny titul. Nesplácanie splátok úveru by žalobkyňu neovplyvnilo v jej majetkovej sfére, uplatňovanie omeškaných splátok, sankčných úrokov, poplatkov alebo zmluvnej pokuty by malo iba formálne – evidenčný význam. Samotná výzva zo strany žalovaného na zaplatenie plnenia v danej veci nezakladá potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, keďže táto má len apelačný zmysel s cieľom informovať žalobkyňu a naviesť ju k dobrovoľnému plneniu. Žalovaný taktiež podotkol, že žalobkyňa mala (aj stále má) možnosť účinnej ochrany tvrdených práv aj iným spôsobom než neodkladným opatrením. Žalobkyňa bola zo strany žalovaného dňa 18.08.2025 telefonicky informovaná o tom, že v prípade podozrenia z podvodu môže požiadať žalovaného o odklad splátok na dobu jedného roka, na čo reagovala žalobkyňa tak, že o tento odklad požiada. Zároveň prípisom zo dňa 26.09.2025 (č. 250816103396) bola žalobkyňa písomne informovaná o ponuke možnosti požiadať o odklad splátky úveru č. 5231771972 na 12 mesiacov a zastavenie úročenia na 12 mesiacov na získanie času pre vyriešenie jej situácie. Ďalšiu možnosť žalovaný prezentoval ako požiadanie o predĺženie lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru najviac o 6 mesiacov z dôvodu nečakaných finančných ťažkostí spotrebiteľa práve z dôvodu údajne podvodného konania inej osoby, napr. podľa ust. § 5 ods. 30 zákona č. 129/2010 Z. z., keďže žalovaný považuje žalované zmluvy za platné právne úkony.

3.3. Žalovaný taktiež zdôraznil, že úver žalobkyne nie je nijako zabezpečený a žalovaný nemôže začať s výkonom žiadneho zabezpečovacieho práva, za účelom uspokojenia svojej pohľadávky voči žalobkyňu. Žalobkyňa preto nie je nijako priamo alebo reálne ohrozená na svojich právach alebo majetku. Jediná možnosť, ktorú má žalovaný na domáhanie sa svojich pohľadávok voči žalobkyňu je súdnou cestou. Žalovaný zároveň poukázal na to, že nariadením žalobkyňou navrhovaného neodkladného opatrenia by nebol dodržaný princíp proporcionality, pretože by došlo k zásahu do žalovaného ústavného práva domáhania sa svojej pohľadávky na nestrannom a nezávislom súde. Navrhovaný zákaz pritom má trvať až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ktorý bude podľa názoru žalovaného dlhší, ako zákonom určená premlčacia doba. Žalovaný konštatoval, že sa plne stotožňuje s výrokovou časťou napadnutého uznesenia, považuje ho za vecne správne a nevidí žiadne vady v jeho odôvodnení. Žalobkyňou uvedené rozhodnutia Okresného súdu Trenčín považuje žalovaný za vadné a rozporné so zákonom, pričom v dvoch prípadoch, kde vystupuje žalovaný ako procesná strana, Krajský súd v Trenčíne rozhodol o ich zmene a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (ktoré pripojil ako dôkaz).

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP), a že spĺňa náležitosti podľa ust. § 365 a nasledujúce CSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru o nedôvodnosti odvolania žalobkyne.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 325 ods. 1, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala

9. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

10. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že súd prvej inštancie nesprávne zapísal predmetnú vec do registra „C“, keďže tá mala byť zapísaná do registra „Csp“. Síce v danej veci sa žalobkyňa domáha neplatnosti úverovej zmluvy a teda spochybňuje, že by bola zmluvnou stranou, avšak vzhľadom na to, že nebolo rozhodnuté o neplatnosti predmetnej zmluvy, je potrebné vychádzať z jej charakteru, ktorý je spotrebiteľský, a preto je potrebné na danú vec aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Vzhľadom na ust. § 152 ods. 10 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špeciálny súd a vojenské súdy nie je možné prepísať danú vec pod novou spisovou značkou a musí byť vedená pod pôvodnou. Ďalej odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v rozhodnutí o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemal vyjadrovať svoj predbežný právny záver vo vzťahu k meritu veci, keďže na dôvazok protistrana nemala možnosť sa vyjadriť k samotnej žalobe. Súd prvej inštancie sa mal zaoberať výlučne návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto je jeho záver predčasný. Odvolací súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že súd prvej inštancie nemal doručovať odvolanie na vyjadrenie protistrane (§ 331 ods. 1 CSP), táto úloha pripadá odvolaciemu súdu podľa ust. § 329 ods. 1 veta druhá CSP, pričom protistrane nedoručil samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý si žalovaný musel zaobstaráť z elektronického súdneho spisu. Odvolací súd upozorňuje súd prvej inštancie na tieto procesné nedostatky, ktoré však svojou povahou nemajú vplyv na toto rozhodnutie.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní po vykonaní meritórneho odvolacieho prieskumu napadnutého uznesenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne a v rozsahu dostatočnom pre jeho preskúmanie odôvodnil.

12. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a za účelom vysporiadania sa s relevantnými tvrdeniami žalobkyne uvedenými v odvolaní odvolací súd konštatuje nasledovné:

13. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že vo všeobecnosti súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená (ani kumulácia dôvodov nie je vylúčená). Vždy je potrebné skúmať, či je samotný nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený a trvá, a či je ním navrhované neodkladné opatrenie naliehavo potrebné. To znamená, že pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia zákon vyžaduje jednak osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby požadovanej úpravy pomerov strán sporu, respektíve osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo žalobcu ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené kumulatívne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Súd rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a vyjadrenia protistrany, a preto splnenie aspoň jedného zo zákonných predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia musí súd primárne vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa navrhovateľa odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Požiadavka odôvodnenosti bezprostredne súvisí s vecnou argumentáciou a netýka sa tak dokazovania v konaní o

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré má len osvedčovaciu povahu. Konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je riadnym kontradiktórnym procesom s prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd ani nevykonáva riadne dokazovanie [viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) sp. zn. 9Co/3/2022 zo dňa 08.01.2025]. Je teda povinnosťou navrhovateľa opísaním rozhodujúcich skutočností súd presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Toto predstavuje argumentačnú líniu v zmysle zákonom vyžadovaného „odôvodnenia“. Zároveň tieto rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že neodkladné opatrenie je výnimočným opatrením, ktoré možno nariadiť len vtedy, ak je skutočne potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami, teda ak nastane medzi nimi taký stav právnych a faktických vzťahov, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchly zásah súdu a poskytnutie súdnej ochrany.

14. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP je možné neodkladným opatrením strane uložiť, aby niečo vykonala, niečo znášala alebo sa niečoho zdržala. To znamená, že neodkladné opatrenie nariadené podľa predmetného ustanovenia spočíva v uložení povinnosti niečo aktívne vykonať, zdržať sa rušivých zásahov alebo strpieť určité obmedzenie, čím súdu umožňuje poskytnúť účastníkovi konania efektívnu ochranu v rôznych skutkových situáciách. Súd musí zohľadniť reálne dôsledky jeho nariadenia s osobitným dôrazom na prevenciu vzniku nepriamej ujmy na strane povinnej osoby, tak aby bol zachovaný princíp proporcionality.

15. Podľa súdnou praxou rešpektovanej právnej doktríny (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1231 - 1246), súd pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či:

- a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami;
- b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti);
- c) uloženie požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti);
- d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav;
- e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality);
- f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

16. Vyššie uvedené predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia musia byť splnené kumulatívne. Pokiaľ súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dospeje k záveru, že nie je naplnený čo i len jeden z týchto predpokladov, nie je možné neodkladné opatrenie nariadiť.

17. Odvolací súd, tak isto ako súd prvej inštancie, dospel k záveru o neosvedčení potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami konania žalobkyňou. Nedošlo tak k osvedčeniu hrozby bezprostredne hroziacej a nenapraviteľnej, respektíve ťažko napraviteľnej ujmy na právach žalobkyne. Z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ani z príloh k nemu pripojených odvolaciemu súdu nevyplýva, že by záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy boli zabezpečené akýmkoľvek spôsobom (záložné právo, ručenie, ...atď.). Žalobkyňa takisto neosvedčila a ani len netvrdila, že by žalovaný vykonával voči nej nejaké úkony na vymoženie svojej pohľadávky alebo, že by mal právny titul vo vzťahu k svojej pohľadávke. Žalovaný sám vo svojom vyjadrení poukázal na to, že záväzky z predmetných zmlúv nie sú nijako zabezpečené a doposiaľ si ich neuplatňuje v súdnom konaní. Samotné upomienky predložené žalobkyňou majú len informačný charakter slúžiaci k navedeniu žalobkyne, aby dobrovoľne pristúpila k plneniu dlžnej pohľadávky. Teda nezakladajú dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňou navrhovaným spôsobom. Ani samotná spornosť uzavretia predmetnej zmluvy o úvere a ani

prípadné účtovanie sankčných úrokov, poplatkov za upomienky alebo zosplatnenie úveru, nepredstavujú úkony odôvodňujúce potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Žalobkyňa nepreukázala, že by došlo k zásahu do jej majetkových práv, respektíve, že by existovala reálna hrozba takéhoto zásahu. Nebol tak naplnený princíp opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. V prípade nesplnenia, čo i len jedného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia, neodkladné opatrenie nemôže byť nariadené, tak ako je uvedené vyššie (odsek 16.) a súd nemusí skúmať ďalšie predpoklady. Na margo veci odvolací súd dodáva, že žalobkyňa mala aj iné spôsoby účinnej ochrany tvrdených práv. Žalovaný má záujem na dohode do preukázania rozhodujúcich skutočností, a preto ponúkol žalobkyni odklad splátok úveru na 12 mesiacov a zastavenie úročenia na rovnakú dobu. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že nemá za splnený ani princíp proporcionality, pretože za situácie neexistencie právneho titulu vo vzťahu k záväzkom vyplývajúcich z úverovej zmluvy, respektíve nepreukázania bezprostrednej a reálnej hrozby ujmy na právach žalobkyne zo strany žalovaného, nie je možné obmedziť žalovaného na jeho práve spočívajúcom v domáhaní sa svojej pohľadávky pred nezávislým a nestranným súdom, keďže tú považuje za platnú. Vo vzťahu k námietke žalobkyne, ktorá poukazovala na rozhodnutia Okresného súdu Trenčín, ktorý v podobnej veci nariadil neodkladné opatrenie, odvolací súd konštatuje, že nie je viazaný právnym názorom okresných súdov. Zároveň dodáva, že v dvoch prípadoch Krajský súd v Trenčíne dospel k protichodnému záveru a rozhodnutia súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (č. k 11CoCsp/21/2025 - 114 zo dňa 30.09.2025; č. k. 19CoCsp/28/2025 – 65 zo dňa 01.10.2025).

19. Na záver ako obiter dictum odvolací súd konštatuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strán sporu vrátane ich dôvodov a námietok, pričom je tento názor rešpektovaný rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I. ÚS 204/2010). Takisto ani do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (respektíve práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nepatrí právo sporovej strany na rozhodnutie v súlade s jej právnym názorom (m. m. II. ÚS 218/02, I. ÚS 3/97), ani právo dožadovať sa toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktoré sporová strana predkladá (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 340/04, III. ÚS 284/08). Odvolací súd teda nie je viazaný právnym názorom strán sporu a nerozhoduje na základe nespokojnosti strany s výsledkom konania. Odvolací súd zároveň konštatuje, že je potrebné mať na zreteli, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

20. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, a preto ho ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Keďže žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, odvolací súd mu priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 357 CSP a contrario).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.